

**อัตรากำลังขั้นต่ำกับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
ของประเทศ : การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงประจักษ์
Minimum Wage and Nation's Economic
Competitiveness: An Empirical Discourse Analysis**

กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ^{*}, ธนพร ศรียากุล^{**}

และ ชยงการ ภมรมาศ^{***}

Kittisak Jermsittiparsert, Thanaporn Sriyakul
and Dr.Chayongkan Pamormast

^{*} อาจารย์ ภาควิชารัฐศาสตร์ วิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
และ กรรมการวิชาการ สมาคมรัฐศาสตร์แห่งประเทศไทย; E-mail:
kittisak.j@rsu.ac.th

^{**} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ
นายกสมาคม สมาคมรัฐศาสตร์แห่งประเทศไทย; E-mail:
ajbamut@gmail.com

^{***} หัวหน้าสาขา สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีมหานคร; E-mail: chayongkanp@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าทฤษฎีการแข่งขันในเชิงประจักษ์ ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งกำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง โดยผู้มีอำนาจหน้าที่ ด้วยวิธีวิทยาเชิงปริมาณขั้นสูง การวิเคราะห์ถดถอย การทดสอบความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาวด้วยวิธีของโจฮานเซน และการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลรายคู่ด้วยวิธีของแกรนเจอร์ การวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า มีเพียงการส่งออกเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาว ในลักษณะที่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน กับ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การกล่าวอ้างว่าการขึ้นของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในภาคการลงทุน และภาคการส่งออก จึงอาจมีใช้การบกพร่องโดยสุจริต แต่เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของกระบวนการต่อสู้เชิงทฤษฎี ว่าด้วยความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจ และการกดขี่ทางชนชั้น อันเป็นรากเหง้าของปัญหาเชิงโครงสร้าง ที่ยังคงดำรงอยู่ในสังคมไทย

คำสำคัญ: อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ, ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ, การวิเคราะห์ทฤษฎีการแข่งขันเชิงประจักษ์

Abstract

This research has an objective to empirically analyze on the discourse about correlations between the minimum wage and nation's economic competitiveness, which has been criticized severely by the authorities. The research employs an advanced quantitative methodology, analyzing time-series data of the minimum wage, foreign direct investment in the industrial sector, import of capital goods, domestic machinery sales, and export by advanced statistical methods, regression analysis, the Johansen Cointegration Test, and the Pairwise Granger Causality Test. The analyses reveal that only export has a causal long run relationship with minimum wage. The claim that the minimum wage increase will affect the nation's economic competitiveness with regard to the investment and export sector is not a good-faith mistake but an effort of discourse fights on the economic unfairness and social-class discrimination, which is still the root of Thailand's important structural problems.

Keywords: Minimum Wage, Nation's Economic Competitiveness, Empirical Discourse Analysis

บทนำ

ว่าด้วย “วาทกรรม” และ “การวิเคราะห์วาทกรรม”

“วาทกรรม” เป็นศัพท์เฉพาะทางสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ที่ สมเกียรติ วันทะนะ แห่งคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แปลจาก “Discourse” ตามแนวความคิดที่กระจัดกระจายอยู่ในบรรดาผลงานของ มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) นักปรัชญาสำนักหลังโครงสร้างนิยมชาวฝรั่งเศสคนสำคัญ ตั้งแต่เมื่อกว่า 20 ปีที่ผ่านมา (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2532: 15)

ในการทำงานเดียวกับที่ ฟูโกต์ สร้างนัยให้แก่ “Discourse” แตกต่างไปจากความหมายอันเป็นที่รับรู้ในชีวิตประจำวัน กล่าวคือการสื่อสารทางวาจา การพูด หรือ การสนทนา (Heywood, 2000: 87) สมเกียรติ ก็บัญญัติ “วาทกรรม” ให้ละม้ายกับ รูปศัพท์เดิมในภาษาอังกฤษ พร้อมเสนอความหมายที่เกินกว่าการสมาส “วาทะ” หรือคำพูด รวมเข้ากับ “กรรม” ซึ่งหมายถึงการกระทำ ด้วยเช่นเดียวกัน (กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ, 2553: 187)

ล่วงมากกว่าทศวรรษ กว่าที่ความเข้าใจเกี่ยวกับ “ตัวบท” และ “ความจริง” ทางสังคม ที่ถูกประกอบสร้างและอ้างไว้ด้วยภาษา (Alvesson and Kärreman, 2000: 1126) จะได้รับการประมวลขึ้นอย่างจริงจังและเผยแพร่กว้างขวางในแวดวงวิชาการไทย ผ่านข้อเขียนและการขยายความโดย ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2549: 19-20) แห่งคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในฐานะระบบและ กระบวนการการสร้าง/ผลิตเอกลักษณ์และความหมาย ให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคม ที่ห่อหุ้มเราอยู่ ไม่ว่าจะจะเป็นความรู้ ความจริง อำนาจ หรือตัวตนของเราเอง รวมถึง สิ่งที่เราสร้างขึ้นให้ดำรงอยู่ และเป็นที่ยอมรับของสังคมในวงกว้าง จนกลายเป็น “วาทกรรมหลัก”

ด้วยการใช้ “อำนาจ” ที่ผ่านการขัดเกลา/ซักฟอกจนขาวสะอาด ในรูปของ “ความรู้/ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน” ผ่านกฎเกณฑ์และจารีตปฏิบัติของบรรดา

“ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีอำนาจหน้าที่” ทั้งหลาย ในรูปของ “วาทกรรมวิชาการ” ว่าด้วยเรื่องนั้นๆ ซึ่งคล้ายจะเป็นธรรมชาติ เป็นกลาง สากล ไม่มีอคติ หรือมีพิชภัยกับผู้ใด (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2551: 421-422) ในฐานะป้ายหรือฉลาก ที่ติดให้กับสถานการณ์ที่สลับซับซ้อน ของการต่อสู้ช่วงชิงเชิงยุทธศาสตร์ในสังคม (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 25-26) เพื่อยัดเยียด/ทำให้ทรศนะหนึ่งๆ ที่มีใช้สัจธรรม กลายสภาพเป็น “ความรู้” และ “ความจริง” ขึ้นมา

ในฐานะแนวทางการสอบสวนเชิงวิพากษ์ “วาทกรรม” กลายเป็นหัวข้อที่ได้รับความนิยม ขยายตัวครอบคลุมสาขาวิชาต่างๆ ภายในระยะเวลาไม่นานหลังการสิ้นไปของ ฟุโกต์ (Vighi and Feldner, 2007: 141) ปรากฏทั้งในตำราและเวทีถกเถียงเชิงศาสตร์ ในความหมายที่แตกต่างหลากหลาย (Jorgensen and Phillips, 2002: 1) หากแต่บ่อยครั้งที่เป็นไปโดยปราศจากการนิยาม มีเพียงการทักท้วงเอา เช่นเดียวกันกับ “การวิเคราะห์วาทกรรม” (Cheek, 2004: 1141) ที่โดยสาระสำคัญเป็นการศึกษาและสืบค้นถึงกระบวนการ ขั้นตอน ลำดับเหตุการณ์ และรายละเอียดต่างๆ ในการสร้างเอกลักษณ์และความหมายให้กับสรรพสิ่งที่ห่อหุ้มเราอยู่ในสังคมในรูปของวาทกรรม ตลอดจนภาคปฏิบัติการและผลกระทบของวาทกรรมว่าด้วยเรื่องนั้นๆ ในลักษณะของชุดความสัมพันธ์ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 27-28)

พัฒนาการจากภาษาศาสตร์ในยุคต้น สู่มานุษยวิทยาชาวคริสตศตวรรษที่ 1960 และจิตวิทยาต้นคริสตศตวรรษที่ 1970 (van Dijk 2007) กระทั่งสหวิทยาการในปัจจุบัน (Schiffrin, Tannen and Hamilton, 2001: 1) การวิเคราะห์วาทกรรมกว่า 40 แนวพินิจ ล้วนเกี่ยวพันกับการศึกษาและการวิเคราะห์การใช้ภาษา (Sarangi, 2009 cited in Crichton, 2010: 13) ด้วยวิธีวิทยาเชิงคุณภาพ (Hodge, Kuper and Reeves, 2008) อันนำมาซึ่งการตั้งคำถามอย่างกว้างขวาง เกี่ยวกับความหละหลวมในทางสมเหตุสมผลอย่างวิทยาศาสตร์ (Freshwater, Cahill, Walsh and Muncey, 2010: 502) เพื่ออธิบายโครงสร้างทางภาษา หน้าที่ของตัวบท และเปิดเผยให้เห็นความสัมพันธ์ของการใช้ตัวบทกับบริบททางสังคม (Stillar, 1998: 14) เป็นสำคัญ ยิ่งกว่าการพิสูจน์ความจริงแท้จ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 29) ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ สถิติ หรือวิธีวิทยาเชิงปริมาณ ซึ่งถูกขับไล่ให้หายไปเป็นวิธีคิด

(อันบกพร่อง) ของสังคมศาสตร์แนววิทยาศาสตร์ หรือสำนักปฏิฐานนิยมเชิงตรรกะ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2551: 11, 432) เท่านั้น

วาทกรรมว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่าง “อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ” กับ “ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ”

ภายหลังการประกาศนโยบาย ประกันรายได้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของผู้ใช้แรงงานอยู่ที่ 300 บาทต่อวัน โดยพรรคเพื่อไทย ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันอาทิตย์ที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ.2554 ก่อนที่จักถูกบรรจุไว้ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ต่อรัฐสภา เมื่อวันอังคารที่ 23 สิงหาคม พ.ศ.2554 ประเภทนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

“อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ” ถูกยกขึ้นมาเป็นประเด็นในการต่อสู้ ระหว่างฝ่ายผู้คัดค้าน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ จากภาคส่วนต่างๆ ทั้งรัฐและเอกชน ว่า จะส่งผลกระทบต่อในทางลบต่อ “ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการลงทุน ทั้งจากต่างประเทศ และภายในประเทศ

นับตั้งแต่ อาทิตย์ วุฒิยะโร อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม (ประชาชาติธุรกิจ, 2554) นันทวัลย์ ศกฤตนาถ อธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก (‘พณ.’ เข้าคิวคุยทีม ศก. เพื่อไทย แจงผลงาน-อุปสรรค-ข้อเสนอ, 2554ก: 17) ดุสิต นนทนาคร อดีตประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (โพสต์ทูเดย์, 2554) และ ธนิต โสรัตน์ (2554: 4) รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (สภาอุตสาหกรรม ชี้ 5 ปัจจัยเสี่ยงญี่ปุ่นร้อง ‘ชะลอค่าแรง’ 300, 2554ข: 2)

ที่ชี้ไปในทิศทางเดียวกันว่า ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน ด้านการดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศ การลงทุนจะชะลอตัว จนอาจรุนแรงถึงขั้นปิดกิจการ นักลงทุน โดยเฉพาะญี่ปุ่น อาจย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้าน คำนวณผลกระทบมีมูลค่าสูงถึงราว 1 แสนล้านบาทต่อปี สอดรับกับ

รายงานของสื่อ ที่อ้างข้อมูลจากแหล่งข่าวในกระทรวงอุตสาหกรรม ว่าเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2554 มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ จากกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพียง 4 ราย มูลค่าลงทุนรวม 209 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ถึงร้อยละ 1,476 หรือประมาณ 14 เท่าตัว ต่ำที่สุดในประวัติศาสตร์ ต่ำเสียยิ่งกว่าช่วงวิกฤตเศรษฐกิจโลก เดือนเมษายน พ.ศ.2552 ที่ยังคงมีมูลค่ารวมกว่า 4,000 ล้านบาท (ไทยโพสต์, 2554)

เช่นเดียวกับการส่งออก ที่ กรมส่งเสริมการส่งออก (‘พณ.’) เข้าคิวคุยทีมศก. เพื่อไทย แจงผลงาน-อุปสรรค-ข้อเสนอ, 2554ก: 17) รวมถึง ธนิต โสรัตน์ (2554: 3) ซ้ำอีกเช่นกันว่า นโยบายดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกในไตรมาส 4 และในระยะยาว จะทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกของประเทศลดลง โดยอ้างอิงผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ว่าการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ อาจดันให้ค่าแรงของสินค้าส่งออกของไทย สูงขึ้นโดยเฉลี่ยถึงร้อยละ 28

ขณะที่ฝ่ายผู้สนับสนุน อาทิ ชาลี ลอยสูง ประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย ศักดินา ฉัตรกุล ณ อยุธยา นักวิชาการแรงงาน (นักเศรษฐศาสตร์เสนอ รื้อโครงสร้างค่าแรงขั้นต่ำ ตั้งองค์กรกลางขึ้น ‘ค่าจ้าง’, 2554: 1, 4) ยงยุทธ แฉล้มวงศ์ ผู้อำนวยการวิจัยการพัฒนาแรงงาน สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) หนุนขึ้นค่าแรง 300, 2554: 1) และ ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ รองศาสตราจารย์ประจำ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ผู้จัดการออนไลน์, 2554) เน้นย้ำถึงช่องว่างระหว่าง การเพิ่มขึ้นในรอบ 10 ปี ของอัตราเงินเฟ้อสะสม และอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสะสม รวบรวมร้อยละ 1.9 ส่งผลให้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปัจจุบัน อยู่ในระดับต่ำกว่าอัตราค่าจ้างที่พอเพียงกับค่าครองชีพ

แล ดิลกวิทยรัตน์ ศาสตราจารย์รวมสถาบันกับ ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ รวมถึง ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ ศาสตราจารย์ประจำ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ผู้จัดการออนไลน์, 2554) ก็ตั้งข้อสังเกตว่า จริงๆ แล้ว ต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ย มาจากค่าจ้างขั้นต่ำไม่เกินร้อยละ 10 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ

90 ล้วนแล้วแต่เป็นต้นทุนที่มาจากส่วนอื่นๆ ปฏิภาณที่เกื้อหนุนเกินความเป็นจริง
ขณะนี้ จึงมีสถานะเป็นเพียงเกมต่อรอง

วัตถุประสงค์

ขณะที่วาทกรรมว่าด้วย “อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ” ซึ่งถูกประกอบสร้างขึ้นจากผู้
มีอำนาจหน้าที่ ในปากฝั่งของการคัดค้าน เพื่อต่อต้านนโยบายแห่งการเปลี่ยนแปลง
ตั้งอยู่บนสมมติฐานของ “ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ” ที่
จะลดลง ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายในปากฝั่งของการสนับสนุน กลับหลีกเลี่ยงการโต้แย้ง
เพื่อหักล้างสมมติฐานดังกล่าว ล้วนแต่ไหลไปนำเสนอถึงความเหลื่อมล้ำ ความไม่เป็น
ธรรมทางเศรษฐกิจ ตลอดจนความเดือดร้อนในการดำรงชีพของผู้ใช้แรงงานแทน

การวิจัยเรื่อง “อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับความสามารถในการแข่งขันทาง
เศรษฐกิจของประเทศ: การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงประจักษ์” จึงได้รับการจัดทำขึ้น
เพื่อพิสูจน์ความเท็จจริงของความสัมพันธ์ข้างต้น อันจะทำให้ทราบตั้งแต่ต้นธารว่า
วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนดังกล่าว
เป็นความจริงอย่างสังขธรรม ควรแก่การเชื่อถือ หรือทรศนะอันน่าเคลือบแคลงว่าจะ
ประกอบด้วยวาระซ่อนเร้น ที่พยายามยัดเยียดให้มีสถานะสูงส่ง กล่าวคือ ความรู้
ตลอดจน ความจริง เท่านั้น

ระเบียบวิธีวิจัย

ข้อมูลและตัวแปร

คณะผู้วิจัยเลือกใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data) ที่ถูกรวบรวมไว้
แล้วอย่างเป็นระบบและเปิดเผย ได้รับความเชื่อถือ รวมถึงถูกนำไปอ้างอิงเป็นการ
ทั่วไป จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น 136 เดือน ตั้งแต่ เดือนมกราคม
พ.ศ.2543 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ.2554 ของตัวแปรดังต่อไปนี้

1. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (WAGE) โดยเลือกใช้ใช้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของกรุงเทพมหานคร จาก กระทรวงแรงงาน (2554) ณ ที่นี้กำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระ
2. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม (INDUSTRY) ในฐานะ เครื่องชี้วัดการลงทุนจากต่างประเทศ จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554ข) ณ ที่นี้กำหนดให้เป็นตัวแปรตาม
3. การนำเข้าสินค้าทุน (CAPITALIMPORT) ณ ราคาคงที่ปี 2543 ในฐานะ เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนในประเทศ¹ จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554ก) ณ ที่นี้กำหนดให้เป็นตัวแปรตาม
4. ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ (EQUIPMENT) ณ ราคาคงที่ปี 2543 ในฐานะ อีกหนึ่งเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554ก) ณ ที่นี้กำหนดให้เป็นตัวแปรตาม
5. การส่งออก (EXPORT) จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554ค) ณ ที่นี้กำหนดให้เป็นตัวแปรตาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

เหตุที่การวิเคราะห์ว่าทฤษฎีกระแสหลัก จดจ่อความสนใจอยู่เฉพาะการพิจารณาโครงสร้าง ยุทธศาสตร์ และกระบวนการ (van Dijk, n.d.) การผลิต (เข้า) วาทกรรม ครอบคลุมกิจกรรมทางสังคมทุกประเภท (สาวิตรี คทวณิช, 2549: 31) ที่

¹ ประกอบด้วย ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ, ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ในประเทศ, การนำเข้าสินค้าทุน, มูลค่าการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ, พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล, โรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งจากกระทรวงอุตสาหกรรม, เงินทุนจดทะเบียนธุรกิจที่กระทรวงพาณิชย์ และ การส่งเสริมลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

แม้แต่ พูโกต์ (1994: xiv) ยังยอมรับว่ามีความยุ่งยากและสลับซับซ้อน ไม่ง่ายแก่การอธิบายให้เกิดความกระจ่าง ผนวกกับการประดิษฐ์คำศัพท์เทคนิคอันมีความหมายเฉพาะ ห่างไกลจากนิยามอันเป็นที่เข้าใจ ปรากฏอยู่ในพจนานุกรม หรือประชาชนทั่วไปนิยมใช้ในชีวิตประจำวัน เรียกร้องความรู้ความชำนาญพิเศษในการเข้ารหัสมากกว่าภาววิชาการในกระบวนทัศน์เดิมที่ลุกขึ้นต่อต้าน ภายใต้คำกล่าวอ้างว่าเป็นภาษาของอำนาจรูปแบบหนึ่ง ที่มาในรูปของความรู้และความจริง (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2551: 422)

ยิ่งเมื่อความมุ่งหมายแห่งการวิเคราะห์ เคลื่อนตัวจากประเด็นรูปธรรม ว่าสิ่งใดจริงสิ่งใดเท็จ (Heywood 2000, 88) ไปสู่ประเด็นนามธรรม กล่าวคือกฎเกณฑ์ที่กำกับตัวบท ผ่านการลดคุณค่าของมนุษย์ในฐานะองค์ประธานลงเหลือเพียง “ร่างทรง” ทำหน้าที่กระทำตาม/ตอกย้ำ/ผลิตซ้ำ กฎเกณฑ์ดังกล่าว (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 29) แต่ท้ายที่สุด แทบทั้งสิ้นของผลงานวิจัยที่อาศัยมรรควิธีอันตั้งอยู่บนสมมติฐานแห่งการปฏิเสธการมีอยู่ของความจริงอย่างวัตถุวิสัย มีก็แต่ความจริงที่ถูกประกอบสร้าง (Moreland, 2005: 79) เช่นว่า กลับเป็นเกมที่สนุกแต่ว่างเปล่า ติดอยู่ในวังวนแห่งการใช้อัตวิสัย คาดคะเนกฎเกณฑ์ที่แม้กระทั่งตนก็มีอาจสรุปได้ว่าเป็นสิ่งถูกต้อง กอปรกับการขับไล่/ตั้งข้อรังเกียจ “การพิสูจน์ถูก” (Verification) ซึ่งทีกักกว่าเป็นสาระอันคับแคบประการสำคัญของสำนักปฏิฐานนิยมเชิงตรรกะ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2551: 11-12) แทนที่จะหยิบยืมมาใช้ เพื่อหนุนเสริมการอธิบายให้มีประสิทธิภาพ สามารถชี้ชวนมวลชนให้ตื่นรู้ เล็งเห็นถึงความไม่ต่อเนื่องของตรรกะ/รอยแยกของวาทกรรม ตลอดจนความไม่เป็นธรรมชาติ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 8) ได้

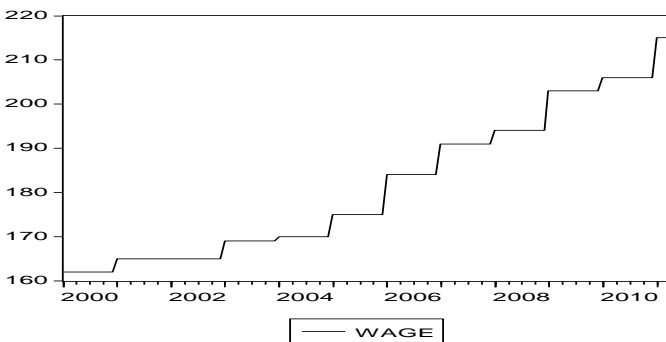
“การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงประจักษ์” (Empirical Discourse Analysis: EDA) จึงได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อตอบแทน พูโกต์ (1980: 53-54) เช่นเดียวกับที่เขาทำกับ เฟรดริช นิทเช (Friedrich Nietzsche) นักปรัชญาสำนักอัตถิภาวนิยมชาวเยอรมัน ด้วยการแปลงโฉมแนวพินิจของเขาใหม่ หยิบยืมหลักการของสำนักประจักษ์นิยมมาใช้ เพื่อ “การพิสูจน์ผิด” (Falsification) แก่นของตัวบทที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากตัวแปร เชื่อมโยงความสัมพันธ์ผ่าน “ภาษาสถิติ” และผลิตซ้ำมาอย่างต่อเนื่อง

ยาวนาน จนเป็นที่ปราศจากข้อสงสัยจากสมาชิกร่วมสังคมตั้งแต่ต้นทาง โดยอาศัยชุดข้อมูล ทรรกะ และระเบียบวิธีอย่างเดียวกันกับที่มันได้รับการสถาปนาขึ้น กล่าวคือ วิธีวิทยาเชิงปริมาณขั้นสูง การวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การทดสอบความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะยาว ด้วยวิธีของโจฮานเซน (Johansen Cointegration Test; Johansen, 1988: 1991) เพื่อทดสอบซ้ำความสัมพันธ์ที่อาจพบ ว่าเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงหรือความสัมพันธ์ลวง ก่อนที่จะทดสอบลักษณะของความสัมพันธ์ โดยการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลรายคู่ ด้วยวิธีของแกรนเจอร์ (Pairwise Granger Causality Test; Granger, 1969) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แทนการเผยแพร่เห็นแต่เพียงฐานะการเป็นวาทกรรม (Discursivity) ของสิ่งที่ศึกษา เท่านั้น (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 3)

สรุปและอภิปรายผล

อัตรากำลังขั้นต่ำ

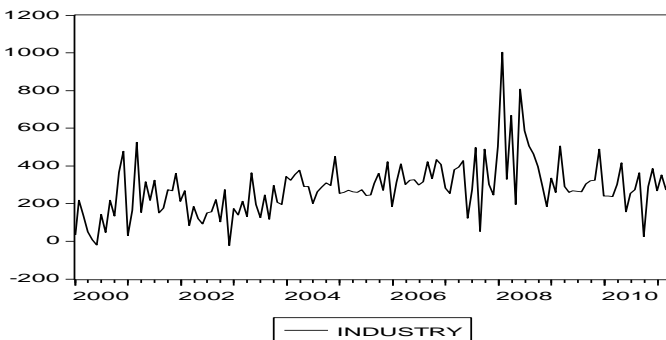
ในขั้นต้น การวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลา ของอัตรากำลังขั้นต่ำ พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2543 อัตรากำลังขั้นต่ำ อยู่ที่ 162 บาทต่อวัน และค่อยๆ ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยเดือนละ 0.40 บาท กระทั่งสูงสุดที่ 215 บาทต่อวัน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2554 เป็นต้นมา

ภาพที่ 1: อัตรากำลังขั้นต่ำ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม

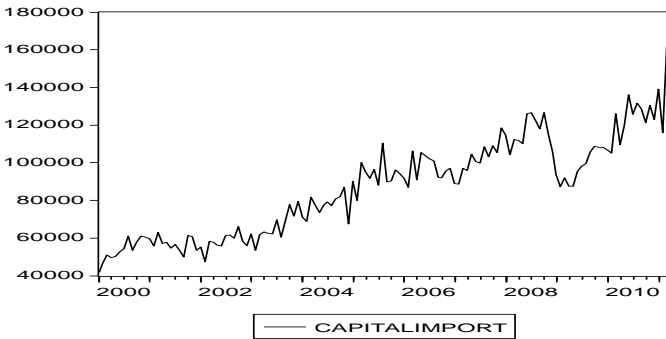
การวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลา ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2543 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่าอยู่ที่ 32.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และค่อยๆ ปรับตัวสูงขึ้นสลับกับลดลงบ้าง แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่ามูลค่ามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉลี่ยเดือนละ 1.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าต่ำสุดที่ -21.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2545 และสูงสุดที่ 1,003.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

ภาพที่ 2: การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม

การนำเข้าสินค้าทุน

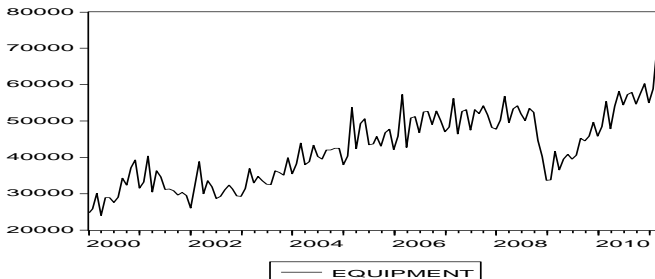
การวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลา ของการนำเข้าสินค้าทุน พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2543 การนำเข้าสินค้าทุน มีมูลค่าอยู่ที่ 41,844.34 ล้านบาท และค่อยๆ ปรับตัวสูงขึ้นสลับกับลดลงบ้าง แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ก็พบว่ามูลค่ามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉลี่ยเดือนละ 604.94 ล้านบาท มูลค่าสูงสุดที่ 165,391.17 ล้านบาท เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2554

ภาพที่ 3: การนำเข้าสินค้าทุน

ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

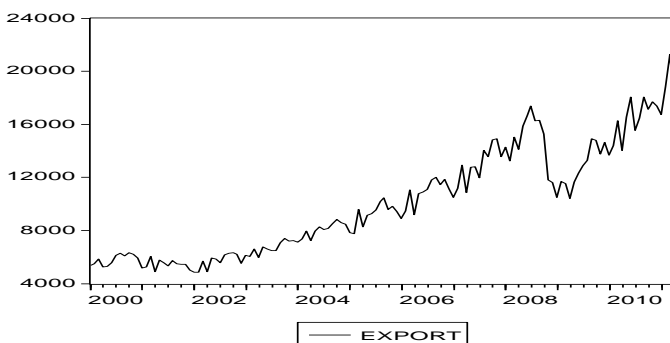
การวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลา ของปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2543 ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ มีมูลค่าอยู่ที่ 24,689.62 ล้านบาท และค่อยๆปรับตัวสูงขึ้นสลับกับลดลงบ้าง แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่ามูลค่ามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉลี่ยเดือนละ 200.64 ล้านบาท มูลค่าต่ำสุดที่ 24,019.98 ล้านบาท เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.2543 และสูงสุดที่ 71,485.62 ล้านบาท เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2554

ภาพที่ 4: ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

การส่งออก

การวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลา ของการส่งออก พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2543 การส่งออกมีมูลค่าอยู่ที่ 5,390 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และค่อยๆปรับตัวสูงขึ้นสลับกับลดลงบ้าง แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่ามูลค่ามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉลี่ยเดือนละ 97.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าต่ำสุดที่ 4,856.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ.2545 และสูงสุดที่ 21,260.61 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2554

ภาพที่ 5: การส่งออก

ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขึ้นต่ำกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม

ขั้นต่อมา การวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ถดถอย แสดงให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างขึ้นต่ำกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในทิศทางเดียวกัน โดย

ที่การเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่างๆ 1 บาท จะส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน 3.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หากแต่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ยังเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม ได้เพียงร้อยละ 13.49 เท่านั้น

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ถดถอย อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-321.2078	181.4937	-1.769802	0.0790
WAGE	3.323242	1.021535	3.253185	0.0014
R-squared	0.134931	Prob(F-statistic)		0.000011
Newey-West HAC Standard Errors & Covariance (lag truncation=4)				

ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการนำเข้าสินค้าทุน

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นเช่นเดียวกันว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ก็มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในทิศทางเดียวกัน กับการนำเข้าสินค้าทุน โดยที่การเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่างๆ 1 บาท จะส่งผลให้การนำเข้าสินค้าทุน เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน 1,411.12 ล้านบาท ทั้งนี้ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ยังเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายการนำเข้าสินค้าทุน ได้สูงถึงร้อยละ 78.51

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอย อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการนำเข้าสินค้าทุน

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-168990.3	21425.23	-7.887444	0.0000
WAGE	1411.116	121.6400	11.60076	0.0000
R-squared	0.785103	Prob(F-statistic)		0.000000
Newey-West HAC Standard Errors & Covariance (lag truncation=4)				

ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

ตารางที่ 3 ก็แสดงให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในทิศทางเดียวกัน โดยที่การเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุกๆ 1 บาท จะส่งผลให้ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน 457.41 ล้านบาท โดยที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ ได้ร้อยละ 58.14

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ถดถอย อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-40618.37	11691.45	-3.474193	0.0007
WAGE	457.4104	66.69178	6.858572	0.0000
R-squared	0.581420	Prob(F-statistic)		0.000000
Newey-West HAC Standard Errors & Covariance (lag truncation=4)				

ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการส่งออก

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการส่งออก มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในทิศทางเดียวกัน โดยที่การเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุกๆ 1 บาท จะส่งผลให้การส่งออก เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน 235.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ยังเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายการส่งออก ได้สูงถึงร้อยละ 86.65

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอย อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการส่งออก

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-32673.77	2785.051	-11.73184	0.0000
WAGE	235.8428	16.28472	14.48246	0.0000
R-squared	0.866543	Prob(F-statistic)		0.000000
Newey-West HAC Standard Errors & Covariance (lag truncation=4)				

สรุปแต่เพียงขั้นนี้ วาทกรรมว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กับการความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการลงทุน ทั้งจาก ต่างประเทศ และภายในประเทศ รวมถึงการส่งออก ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากผู้มี อำนาจหน้าที่ทั้งหลาย จึงน่าจะมิใช่สถานะเป็นความจริงอย่างสัจธรรม การนำนโยบาย ประกันรายได้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของผู้ใช้แรงงานอยู่ที่ 300 บาทต่อวัน ของพรรคเพื่อ ไทยมาปฏิบัติ ย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของ ประเทศ ไม่ทิศทางใดก็ทิศทางหนึ่ง อย่างหลีกเลี่ยงมิได้

หากแต่ความสัมพันธ์ที่พบอย่างสามัญสำนึก อันเกิดจากการงใจใช้ข้อมูล อนุกรมที่ไม่มีคามนิ่ง (Non-Stationary Series) มาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ ถดถอย อาจเป็นเพียงความสัมพันธ์ลวง (Box and Jenkins, 1976) ซึ่งต้องอาศัยการ ทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว มาทดสอบซ้ำอีกครั้ง

ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม

ขั้นต่อมา ด้วยการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ด้วยวิธี ของโจฮานเซน ซึ่งให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในภาคอุตสาหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวต่อกัน ที่ระดับ นัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ที่พบในขั้นการวิเคราะห์ถดถอย ระหว่างตัวแปร ทั้ง 2 แท้ที่จริงเป็นเพียงความสัมพันธ์ลวง

ตารางที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ด้วยวิธีของโจฮานเซน
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม

Hypothesized		Trace	5 Percent	1 Percent
No. of CE(s)	Eigenvalue	Statistic	Critical Value	Critical Value
None	0.083483	11.41990	14.07	18.63
At most 1	0.009018	1.186730	3.76	6.65

*(**) denotes rejection of the hypothesis at the 5%(1%) level

Trace test indicates no cointegration at both 5% and 1% levels

**ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการนำเข้
สินค้าทุน**

ตารางที่ 6 ชี้ให้เห็นว่า เช่นเดียวกับ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการลงทุนโดยตรง
จากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม การนำเข้สินค้าทุน ก็ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุล
ยภาพในระยะยาวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความสัมพันธ์ที่พบในชั้น
การวิเคราะห์ถดถอย แท้ที่จริงจึงเป็นเพียงความสัมพันธ์ลวง

ตารางที่ 6 การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ด้วยวิธีของโจฮานเซน
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการนำเข้สินค้าทุน

Hypothesized		Trace	5 Percent	1 Percent
No. of CE(s)	Eigenvalue	Statistic	Critical Value	Critical Value
None	0.088687	12.16587	14.07	18.63
At most 1	0.021600	2.860673	3.76	6.65

*(**) denotes rejection of the hypothesis at the 5%(1%) level

Trace test indicates no cointegration at both 5% and 1% levels

ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

ตารางที่ 7 ชี้ให้เห็นอีกเช่นกันว่า ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ ก็ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความสัมพันธ์ที่พบในชั้นการวิเคราะห์ถดถอย แท้ที่จริงก็เป็นเพียงความสัมพันธ์ลวง

ตารางที่ 7 การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ด้วยวิธีของโจฮานเซน อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

Hypothesized		Trace	5 Percent	1 Percent
No. of CE(s)	Eigenvalue	Statistic	Critical Value	Critical Value
None	0.058845	7.944835	14.07	18.63
At most 1	0.009453	1.244179	3.76	6.65

*(**) denotes rejection of the hypothesis at the 5%(1%) level

Trace test indicates no cointegration at both 5% and 1% levels

ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการส่งออก

ในทางตรงกันข้าม ตารางที่ 8 กลับชี้ให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการส่งออก มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กล่าวคือ ยืนยันความสัมพันธ์ที่พบในชั้นการวิเคราะห์ถดถอย ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 ว่าเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ตารางที่ 8 การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ด้วยวิธีของโจฮานเซน
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการส่งออก

Hypothesized	Trace	5 Percent	1 Percent
No. of CE(s)	Eigenvalue	Statistic	Critical Value
			Critical Value
None **	0.145827	20.64847	14.07
At most 1 *	0.043004	5.758184	3.76
			6.65

*(**) denotes rejection of the hypothesis at the 5%(1%) level
Max-eigenvalue test indicates 2 cointegrating equation(s)
at the 5% level
Max-eigenvalue test indicates 1 cointegrating equation(s)
at the 1% level

ขณะที่ผลการทดสอบสำหรับขั้นนี้ ปฏิเสธความสัมพันธ์ระหว่างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม การนำเข้าสินค้าทุน รวมถึงปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ ยืนยันเฉพาะความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ระหว่างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กับการส่งออก ในอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลง 1 บาท ต่อ 235.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หากแต่นั้นยังเป็น แต่เพียงความจริงในทางสถิติ อันเป็นผลมาจากการคำนวณด้วยสมการถดถอย

ส่วนในโลกแห่งความเป็นจริง ยังต้องยอมรับว่ามีปัจจัยอีกเป็นจำนวนมาก ที่เกี่ยวข้องและส่งผลให้การเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จาก 215 บาท เป็น 300 บาท อย่างฉับพลัน ไม่อาจยกระดับมูลค่าการส่งออก ให้สูงขึ้นโดยทันที 20,046.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ได้

ความเป็นเหตุเป็นผลระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการส่งออก

ทั้งนี้ ผลจากการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลรายคู่ ด้วยวิธีของแกรนเจอร์ชี้ให้เห็นเกี่ยวกับลักษณะของความสัมพันธ์ ระหว่างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กับการส่งออกว่าเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ แปรผันตรงต่อกัน มิใช่แปรผกผัน

หมายความว่า แม้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่จะเพิ่มขึ้นอย่างฉับพลัน 85 บาท ยังคงมีความเป็นไปได้ว่า อาจทำให้มูลค่าการส่งออกสูงขึ้นโดยทันทีไม่ถึง 20,046.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่ก็พอที่จะยืนยันในเบื้องต้น ณ ที่นี้ได้ว่า การเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำดังกล่าว ก็มีแนวโน้มที่จะเป็นเหตุให้มูลค่าของการส่งออกปรับตัวลดลงเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 9 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลรายคู่ ด้วยวิธีของแกรนเจอร์ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่ำกับการส่งออก

Pairwise Granger Causality Tests

Lags: 12

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Probability
WAGE does not Granger Cause EXPORT	124	7.52553	1.1E-09
EXPORT does not Granger Cause WAGE		5.98015	9.6E-08

กล่าวโดยสรุป ด้วยวิธีวิทยาเชิงปริมาณขั้นสูง สามารถพิสูจน์ผิดวาทกรรมหรือทฤษฎีที่ว่าด้วยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ที่ถูกประกอบสร้าง และเชื่อมโยงเข้ากับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งในด้านการลงทุน และการส่งออก ในลักษณะแปรผกผัน ให้เห็นเชิงประจักษ์ ซึ่งนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงประเด็นผิวดินอย่างการขาดการพิสูจน์ให้เห็นจริงด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ของนักวิชาการ ความบกพร่องอย่างยิ่งในการตรวจสอบของผู้มีอำนาจหน้าที่ในภาครัฐ รวมถึงการยกเมฆเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนของภาคเอกชนแล้ว

ภายใต้ฐานคติของนักคิดสำนักโครงสร้างนิยม ที่ว่า “[มนุษย์] แต่ละคนล้วน พุดโดยมีวัตถุประสงค์” (Chaika, 2008: 150) นี่จึงอาจมิใช่การบกพร่องโดยสุจริต แต่เป็นตัวอย่างหนึ่งของความพยายามในการสถาปนา และปลูกฝังความเชื่อ ต่อความชอบธรรมของผู้มีอำนาจหน้าที่ (Weber 1977, 325) ผ่านภาษา ในฐานะเครื่องมืออันทรงประสิทธิภาพ (van Leeuwen, 2008: 105) รวมถึงการผลิต (ซ้ำ) วาทกรรม เพื่อการครอบงำ เอารัดเอาเปรียบทางเศรษฐกิจ ตลอดจนการกดขี่ทางชนชั้น อันเป็นรากเหง้าของปัญหาเชิงโครงสร้างที่สำคัญของประเทศไทย

ด้วยการอาศัยอำนาจหน้าที่เพื่ออำพราง/ทำให้ทรศนะของตนกลายเป็นสภาพ เป็นความรู้ และความจริง ซึ่งสมาชิกอื่นๆ ไม่แม้แต่ที่จะคิดทวนกระแสหรือโต้แย้ง เพื่อจรรงรักษากระบวนการที่ แล ดิลกวิทยรัตน์ เคยอ้างถึงบทบรรยายเมื่อ 60 ปีที่แล้ว ของ สุภา ศิริমানนท์ คราวงานปาฐกถา สุภา ศิริमानนท์ ครั้งที่ 20 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2551 ณ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในท้ายที่สุดว่า

“ในพัฒนาการของระบบแคปิตะลิสม์นั้น สมรรถวิสัยในการผลิตได้มีการ ขยายตัวออก และขยายตัวออกกว้างขวางอยู่โดยไม่ยั้ง แต่การถกกลับปรากฏว่า สิ่ง ที่คนงานและมหาชนส่วนใหญ่ได้รับเพื่อการดำรงชีพ ได้มีปริมาณน้อยลงและน้อยลง อยู่เรื่อยๆ อย่างไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กันเลย กับอำนาจการผลิตที่ยิ่งใหญ่ขึ้นและยิ่งใหญ่ ขึ้น”

ข้อเสนอแนะ

แม้คำตอบที่ได้รับจาก “การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงประจักษ์” จะมีใช้ข้อค้นพบปลายทางอย่างทีนักวิเคราะห์วาทกรรมในกระบวนทัศน์ปัจจุบันให้ความสนใจ หากแต่ด้วยการประยุกต์ใช้แนวคิดใหม่นี้ กลับสามารถเติมเต็มช่องโหว่แห่งการวิพากษ์วิจารณ์ และเปิดเผยให้เห็นในเชิงประจักษ์ ถึงความไม่ต่อเนื่องของตรรกะตลอดจนรอยแยกของวาทกรรม ด้วย “การพิสูจน์ผิด” บรรดาสมมติฐานแรกเริ่ม อันเป็นต้นทางที่ขัดแย้งแห่งการสอบสวนเชิงวิพากษ์ ต่อตัวบทที่ถูกผลิต (ซ้ำแล้วซ้ำเล่า)

โดยผู้มีอำนาจหน้าที่ จนกลายเป็นสิ่งคุ้นชิน ถูกมองข้าม รวมถึงยอมรับกันในสังคม โดยปราศจากการตั้งคำถาม ตลอดจนการตรวจสอบ แตกต่างโดยสิ้นเชิงจากกระบวนการอันคลุมเครือ ที่ชวนให้หลายฝ่ายเกิดข้อคำถาม ว่าอาจเป็นเพียงแนวพินิจที่อาศัยการที่กักตุนความเอาด้วยตนเอง ดังเช่นที่เป็นมาด้วยการนำไปประยุกต์ใช้ให้กว้างขวาง ในฐานะเครื่องมือสำหรับการตรวจสอบ พร้อมๆ กับการป้องปรามการผลิต (ซ้ำ) วนทกรรม ในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ นอกจากจะยังให้เกิดความหวัง ว่ามวลชนจะสามารถเข้าถึงความตื่นรู้ได้ง่ายและมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังอาจปลุกเร้าให้เกิดกระแสการวิพากษ์วิจารณ์ อันเป็นเงื่อนไขประการสำคัญของกระบวนการการพัฒนาแนวพินิจนี้ต่อไป อีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงแรงงาน. 2554. ตารางแสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำและการบังคับใช้ (ตั้งแต่ พ.ศ. 2516 - ปัจจุบัน).
- กิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ. 2553. “วาทโก (วิท).” วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 36 (1): 186-192.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. 2549. วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณ์ และความเป็นอื่น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: วิชาษา.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. 2551. ภาษากับการเมือง/ความเป็นการเมือง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ผู้จัดการออนไลน์. 2554. ทวงสัญญาลมปาก พท.! จี้อั้นค่าจ้าง 300 บ. - ชูฟ้องศาลผิดสัญญา. สืบค้นวันที่ 25 กรกฎาคม 2554 จาก www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=954000.
- ทีดีอาร์ไอหนุนขึ้นค่าแรง 300. 2554. เดลินิวส์. กันยายน 4, 1.
- ไทยโพสต์. 2554. ช็อก! ขึ้นค่าแรง รง. ตั้งใหม่วูบ. สืบค้นวันที่ 11 กันยายน 2554 จาก www.thaipost.net/news/010811/42642.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2554ก. เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2554ข. เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิจำแนกตามประเภทธุรกิจ.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2554ค. สินค้าออกและสินค้าเข้าจำแนกตามกลุ่มประเทศ.
- ธนิต โสรัตน์. 2554. นโยบายค่าจ้างวันละ 300 บาท กับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย. สืบค้นวันที่ 11 กันยายน 2554 จาก www.fti.or.th/2008/ftidivision/thai/newsdetail.aspx?sid=32&id=188.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. 2532. “วาทกรรมทางการเมืองว่าด้วยประชาธิปไตยของไทย.” สมุดสังคมศาสตร์ 12 (1): 15-36.

- นักเศรษฐศาสตร์เสนอวิธีโครงสร้างค่าแรงขั้นต่ำ ตั้งองค์กรกลางขึ้น ‘ค่าจ้าง’. 2554.
กรุงเทพธุรกิจ. สิงหาคม 1, 1, 4.
- ประชาชาติธุรกิจ. 2554. **ชะลอลงทุนผุดโรงงานครึ่งปีหลัง พิชค่าแรง 300 บาทต้น
ต้นทุบบาน หลายอุตสาหกรรมเสี่ยงถึงขั้นปิดกิจการปี 55.** สืบค้นวันที่ 11
กันยายน 2554 จาก www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1310709294&grpId=&catid=00&subcatid=0000.
- ‘พน.’เข้าคิวคุยทีม ศก. เพื่อไทย แจงผลงาน-อุปสรรค-ข้อเสนอ. 2554. **มติชน.**
กรกฎาคม 29, 17.
- โพสต์ทูเดย์. 2554. **กกร.ค้านขึ้นค่าแรง300 - ชี้ทำลงทุนวูบแสนล้าน.** สืบค้นวันที่
11 กันยายน 2554 จาก bit.ly/mQizU8.
- แล ดิลกวิทยรัตน์. 2551. **ปาฐกถา สุภา ศิริमानนท์ “แรงงานไทยบนเส้นทางทุน
นิยม.** สืบค้นวันที่ 11 กันยายน 2554 จาก
prachatai.com/journal/2008/07/17461.
- สภาอุตสาหกรรม 5 ปัจจัยเสี่ยง ญี่ปุ่นร้อง ‘ชะลอค่าแรง’ 300. 2554. **มติชน.** กรกฎาคม
27, 2.
- สาวตรี คทวนิช. 2549. “วาทกรรมศึกษาเพื่อการวิจัยทางสังคม: กรอบทฤษฎีเพื่อ
การวิจัยเชิงประจักษ์,” ใน ภาษภวารรณ หงส์ดารมภ์ และ จันทิมา เอี่ยม
มานนท์ (บรรณาธิการ). **มองสังคมผ่านวาทกรรม.** กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 23-48.
- Alvesson, M. and D. Kärreman. 2000. “Varieties of Discourse: On the
Study of Organizations through Discourse Analysis.” **Human
Relations** 53: 1125-1149.
- Box, G. and G. Jenkins. 1976. **Time Series Analysis: Forecasting and
Control.** San Francisco: Holden-Day.
- Chaika, E. 2008. **Language: The Social Mirror.** 4th ed. Massachusetts:
Heinle.
- Cheek, J. 2004. “At the Margins? Discourse Analysis and Qualitative
Research.” **Qualitative Health Research** 14 (8): 1140-1150.

- Crichton, J. 2010. **The Discourse of Commercialization: A Multi-Perspectived Analysis**. Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Foucault, M. 1980. **Power/Knowledge: Selected Interviews and other Writings 1972-1977**. New York: PantheonBook.
- Foucault, M. 1994. **The Order of Things: An Archaeology of the Human Sciences**. New York: Vintages Book.
- Freshwater, D., J. Cahill, E. Walsh and T. Muncey. 2010. “Qualitative Research as Evidence: Criteria for Rigour and Relevance.” **Journal of Research in Nursing** 15(6): 497-508.
- Granger, C. 1969. “Investigating Causal Relations by Econometric Models and Cross-Spectral Methods.” **Econometrica** 37(3): 424-438.
- Heywood, A. 2000. **Key concepts in Politics**. Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Hodge, B., A. Kuper and S. Reeves. 2008. “Qualitative Research: Discourse Analysis.” **British Medical Journal** (337): 570-572.
- Johansen, S. 1988. “Statistical Analysis of Cointegration Vectors.” **Journal of Economic Dynamics and Control** 12: 231-254.
- Johansen, S. 1991. “Cointegration and Hypothesis Testing of Cointegration Vectors in Gaussian Vector Autoregressive Models.” **Econometrica** 59 (6): 1551-1580.
- Jorgensen, M. and L. Phillips. 2002. **Discourse Analysis as Theory and Method**. London: Sage.
- Moreland, J. 2005. “Truth, Contemporary Philosophy, and the Postmodern Turn.” **Journal of the Evangelical Theological Society** 48 (1): 77-88.
- Schiffrin, D., D. Tannen and H. Hamilton. (eds.). 2001. **The Handbook of Discourse Analysis**. Massachusetts: Blackwell.

- Stillar, G. 1998. **Analyzing Everyday Texts: Discourse, Rhetoric, and Social Perspectives**. California: Sage.
- Van Dijk, T. n.d. **What do we mean by ‘Discourse Analysis’?**
<http://www.discourses.org/journals/das/whatisdiscourseanalysis/index.html>. (accessed September 11, 2011)
- Van Dijk, T. (Ed.). 2007. **Discourse Studies**. 5 vols. London: Sage, xix-xlii.
- Van Leeuwen, T. 2008. **Discourse and Practice: New Tools for Critical Discourse Analysis**. Oxford: Oxford University Press.
- Vighi, F. and H. Feldner. 2007. “Ideology Critique or Discourse Analysis?: Zizek against Foucault.” **European Journal of Political Theory** 6 (2): 141-159.
- Weber, M. 1977. **The Theory of Social and Economic Organization**. New York: Free.